

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu na University of St. Thomas, Minnesota, USA

Markéta Švehláková

Akademický rok: 2015/2016

Stipendium: Kucera Scholarship

Kontakt: m.svehlakova@seznam.cz

Kucera Scholarship

Kucera Scholarship je stipendium, které je dlouhodobě poskytováno studentům Pedagogické fakulty UK. V našem případě získali stipendium dva studenti bakalářského studia a jeden student navazujícího magisterského studia, ale počty studentů se každý rok mění.

Stipendium studentům pokrývá veškeré poplatky za studium (je možné si zapsat 3 předměty za semestr), ubytování v kampusu, univerzitní pojištění a jídlo a má celkovou hodnotu přibližně 50 000 dolarů (více než milion korun).

Kučera Scholars 2015/2016

University of St. Thomas

University of St. Thomas je prestižní soukromá katolická univerzita. To, že je univerzita katolická, se projevuje hlavně tím, že je uprostřed kampusu kostel, a že studentům občas do schránky chodí katolický deník. Jinak jsou ale na univerzitě zastoupena i mnohá další náboženství.

Univerzita má dva kampusy – St. Paul a Minneapolis. St. Paul je větší, jsou zde studentské koleje, posilovna a vyučuje se zde většina bakalářských předmětů. Kampus leží v klidné části města kousek od řeky Mississippi, kolem které se dají dělat krásné procházky.

Z kampusu St. Paul jezdí přes den každých 20 minut univerzitní autobus do druhého kampusu, který leží v centru Minneapolis, hlavního města Minnesoty. Autobus je zdarma a cesta trvá asi 20 minut.

Kampus v St. Paul

Ubytování

Kucera Scholars mají zaplacené ubytování na koleji na jedněch z nejlepších pokojů. Já jsem byla v Morrison Hall a bydlela jsem na buňce se třemi Američankami. Každá jsme měla vlastní pokoj a na buňce byly 2 koupelny, malá místnost s pračkou, kuchyňka a obývací. Byt byl pěkný a s Američankami jsem dobře vycházela, dokonce jsem u jedné z nich strávila celé vánoční prázdniny. Jediný problém byl, že jsme se nedokázaly shodnout na teplotě bytu, která se řídila centrálně, a holky neustále zapínaly klimatizaci na nejvyšší výkon.

Stravování

Stipendium hradí tzv. meal plan, v rámci kterého si studenti můžou vybrat z různých kombinací flex dolarů a jídel. Já jsem měla 135 jídel a 350 flex dolarů na semestr, což vychází asi na 9 jídel a 20 dolarů týdně. Jídla se dají použít v několika univerzitních restauracích a v menze, která funguje formou „all you can eat“ a má bohatý výběr teplých jídel, salátů, moučníků a nápojů. Flex dolary lze využít pouze na nákup jídla a pití v kampusu. Obchody v kampusu jsou hodně drahé a mají dost omezený výběr, ale pokud člověk není moc náročný, dá se celý semestr přežít bez jakýchkoliv výdajů za jídlo.

Výuka

Stipendium pokrývá 3 předměty za semestr a při troše vyjednávacích schopností je možné si zapsat prakticky cokoli z jakékoliv fakulty z bakalářského i magisterského studia. Jen u některých pokročilých předmětů chtějí učitelé studenty vidět, než je zapíše do kurzu, aby se přesvědčili, že mají splněné prekvizity.

Tři předměty za semestr je optimální počet pro ty, kteří se chtějí při škole věnovat i práci a jiným aktivitám. Většina amerických studentů si zapisuje kolem 4 předmětů, ale často už potom nestíhají dělat nic jiného než se učit.

Já jsem si vybrala předměty z matematiky, statistiky a ekonomie. Výuka probíhala formou seminářů pro 10-20 lidí, které se konaly dvakrát nebo třikrát týdně. Na každou hodinu jsme si měli dopředu nastudovat teorii z učebnice a na hodinách se pak řešily hlavně praktické příklady. Semináře byly dost interaktivní a hodně času se pracovalo ve skupinách.

Předměty byly hodně časově náročné. Kromě povinné četby jsme měli na každou hodinu plno úkolů a na některých předmětech jsme navíc dělali projekty, seminárky nebo prezentace. Taky jsme psali každý týden malé testy a jednou za měsíc se psaly velké průběžné testy. Na univerzitě není zkouškové období, jen v posledním týdnu semestru se píší závěrečné testy.

I když byla výuka časově náročná, nebylo moc těžké předměty splnit. Výsledná známka se počítala jako součet bodů za všechny úkoly, seminárky a testy, takže pokud se někomu něco nepovedlo, mohl nasbírat body jinde. Učitelé se snažili, aby každý prospěl, a když viděli, že se v tom někdo ztrácí, vyloženě ho nutili chodit na konzultační hodiny, kde se mu snažili pomoci vše pochopit. Na testy jsme měli jen jeden pokus, ale hodně se podobaly úkolům a příkladům z hodin, takže se daly zvládnout skoro bez přípravy. Celkově byla výuka velmi kvalitní a praktická a hodně jsem se toho naučila.

Finance

Největší výdaje jsou hned na začátku pobytu, kdy je nutné zaplatit letenku a vízum. V prvním týdnu semestru je také hodně výdajů za učebnice (ale často se dají stáhnout nebo půjčit z knihovny) a já jsem si musela navíc na některých předmětech zaplatit přístup do online výukových aplikací. Kromě toho je dobré

si uzavřít cestovní pojištění, protože univerzitní pojištění se zdaleka nevztahuje na všechno. V průběhu roku už jsou potom výdaje minimální, a když pomínu cestování a zábavu, jsou nižší než při studiu v Česku.

Práce

Zahraniční studenti mají v rámci J-1 víza povoleno pracovat na univerzitě až 20 hodin za semestr. Nejsnadnější je najít práci v některé z restaurací nebo v menze, kde zaměstnají skoro každého. Výhodou práce v menze je kromě dobrého kolektivu také přístup k jídlu zdarma. Získat lepší pozici není úplně snadné. U pohovorů je často velká nevýhoda, když nejste rodilí mluvčí nebo když neplánujete na univerzitě zůstat déle než rok. Velkou roli hrají také kontakty, které zahraničním studentům přinejmenším na začátku pobytu chybí. Chce to nevzdát se po prvním neúspěšném pohovoru a neustále sledovat nově otevírané pozice.

Já jsem začínala v restauraci a později jsem si našla práci na univerzitní poště v Minneapolis a na kolejní recepci. Hlavně práce na recepci byla skvělá, protože jsem se tam seznámila se spoustou studentů a měla jsem hodně volného času. Většina otevíraných pozic je za minimální mzdu, která byla \$9,5 na hodinu.

Oddělení zahraničních studentů (OIS)

Oddělení zahraničních studentů funguje na St. Thomas skvěle. Zaměstnanci jsou velmi přátelští a ochotní a snaží se studentům se vším pomoci. Také pro zahraniční studenty organizují celou řadu aktivit. Doporučuji zapojit se do programu Friendship Family, v rámci kterého je studentům přidělena americká rodina, která by s nimi měla trávit volný čas a umožnit jim lépe poznat americkou kulturu. Některé studenty brala jejich rodina na výlety, sportovní zápasy nebo je pozvala k sobě domů na Děkuvzdání. Já jsem měla rodinu jednoho učitele z univerzity. Byli to moc sympatičtí manželé s malou holčičkou, ale pořád byli zaneprázdnění, tak mě nakonec vzali jen jednou do restaurace a občas jsme si s „otcem“ chvíli povídali, když jsme se náhodou potkali ve škole.

Na Děkuvzdání byla možnost se zapsat do rozšířeného programu Thanksgiving Friendship Family a získat na tento svátek novou rodinu. Já jsem díky tomu strávila celý den u velmi sympatické rodiny se šesti dětmi.

March through the Arches – uvítací průvod nových studentů na UST

Volný čas

Univerzita nabízí obrovské možnosti, jak trávit volný čas. V kampusu v St. Paul je zdarma posilovna a bazén. Na univerzitě funguje spousta klubů zaměřených na cokoli, co by studenty mohlo zajímat (německý klub,

klub na ochranu přírody, zpívání, náboženské kluby, sportovní kluby apod.). Každý se může přidat, do jakých chce klubů, a protože kluby členy potřebují, většinou se snaží studenty nalákat na různé výlety, dárky nebo aspoň pizzu zdarma na schůzkách. Kluby rozhodně vřele doporučuji. Je to nejenom skvělá příležitost se zdarma něco naučit a dozvědět, ale hlavně možnost získat nové kamarády. Já jsem se přidala do klubu boxu a jiu jitsu. Měli jsme tréninky 3x týdně, ale plno lidí chodilo třeba jen jednou za 2 týdny. Klub byl vhodný i pro začátečníky a kdo chtěl, mohl se tam hodně naučit. Kromě toho jsem se účastnila pár zajímavých projektů klubu pro lidská práva, se kterými jsme dělali například halloweenský „trick or treating“ pro bezdomovce a běh proti potratům.

Asi nejlepší aktivitou pro mě byl sbor. Nejenom že jsem tam poznala víc kamarádů než kdekoliv jinde, ale také jsem měla možnost účinkovat na mnoha koncertech v okolí St. Paul a natáčet koncert do televize. Sbor se zapisoval jako normální známkový předmět za 1 kredit, ale protože byl zadarmo, mohla jsem si ho zapsat jako čtvrtý předmět.

Další možností, jak trávit volný čas, bylo účastnit se aktivit organizace STAR. Ti měli skoro na každý den nějaký program, ať už promítání filmů, hry, koncerty nebo třeba zajímavé výlety. Člověk si tak mohl zajet za 5 dolarů do akvaparku, strašidelného zábavného parku, na fotbalový zápas, bobovou sjezdovku a podobně.

Cestování

Grand Canyon, Arizona

v Minnesotě. Kromě toho jsem byla sama na pár dní v New Yorku a ve Washingtonu D.C. Je možné udělat také relativně levné výlety do Chicaga a na různé přírodní památky v Minnesotě, ale to jsem bohužel nestihla.

Cestování po Americe je hodně drahé, ale často se dají sehnat levné letenky nebo je možné půjčit auto. Navíc se na ně v USA dá docela dobře vydělat.

Celkově byl pro mě rok v USA skvělá zkušenost. Mnoho nového jsem se tam naučila, hodně jsem toho zažila a poznala spoustu skvělých lidí z celého světa. Ani na vteřinu jsem svého rozhodnutí studovat na univerzitě St. Thomas nezalitovala.

Vřele doporučuji co nejvíce cestovat – jsou to ty nejsilnější zážitky z Ameriky. Já jsem cestovala většinou s ostatními dvěma Kučera Scholars, sehnat jiné než české kamarády na cestování je hodně těžké, protože většina studentů na St. Thomas nemá na cestování čas ani peníze.

Na podzim jsme si udělali výlet autem na Niagarské vodopády a do Toronta, o prázdninách v lednu jsme navštívili Los Angeles, San Francisco, Grand Canyon a Las Vegas, o jarních prázdninách jsme byli v Mexiku a v květnu jsme jeli autem do Dulluthu, který leží u jezera Superior a je považován za nejkrásnější město